

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΑ'.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1901

ΑΡΙΘ. 50

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾷ 25
Ἡ Συνδρομὴ προκαταβάλλεται
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου
ἀποστέλλόμεναι πρὸς τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Ταμίαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Νικοπόλεως ΔΩΡΟΘΕΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μέγας Πρωτοδύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
† Ὁ Ἀρχιεπ. τῆς Ἱ. Συνόδου ΦΩΤΙΟΣ
† Ὁ Μέγας Ἀρχιδιάκονος ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΣ (ταμίας)
ΧΡ. ΠΑΠΑ-Γ. ΔΑΝΝΟΥ (γραμματεὺς)

Ἀρχιδυντάκτης Ἱεροδ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΙΠΕΡΑΣ**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ ἀγαθοεργοὶ Ἀδελφότητες καὶ οἱ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας
— Ὁρησκεία καὶ ὕγιεινή — Κυπριακὸν ζήτημα — Βιβλιολογία —
Ἐκκλησιαστικὰ ἔγγραφα — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά — Κοινο-
ποιήσεις.

ΑΙ ΑΓΑΘΟΕΡΓΟΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Ὅπως ἐν προηγουμένη εὐκαιρίᾳ, ἐκ τῆς περὶ Σχολῶν καὶ τῆς ἠθικοποιου αὐτῶν ἀποστολῆς Ἐγκυκλίου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου, ἀφορμηθέντες, διευτυψάσαμεν σκέψεις τινὰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀμοιβαίαν ἀλληλεγγύην μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Σχολείου ἐν τῷ ἔργῳ τῆς ἠθικῆς διαπλάσεως τοῦ καθ' ἡμᾶς χριστεπωνύμου πληρώματος, οὗτω καὶ νῦν ἡ ἀρτίως παρὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἀπολυθεῖσα Ἐγκύκλιος ἐπὶ σκοπῷ τῆς κρείσσοнос διαρρυθμίσεως τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως ἀγαθοεργῶν ἀδελφοτήτων, ἣν βλέπει ὁ ἀναγνώστης ἐν ἐτέρᾳ στήλῃ, παρέχει ἡμῖν τὴν εὐάρεστον ἀφορμὴν ἀναλόγων σκέψεων. Αἱ σκέψεις ἡμῶν αὗται θὰ περιστραφῶσι σήμερον ἐπὶ τοῦ ἐξῆς σημείου, ὁποῖα δηλονότι, κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὀφείλει νὰ ᾖ ἡ σχέσις τῶν ποιμένων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας πρὸς τὰς διαφοροὺς ἀγαθοεργοὺς Ἀδελφότητας ἢ Σωματεῖα, ὧν σκοπὸς εἶνε εἴτε ἡ ἐνίσχυσις τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, εἴτε ἡ διάδοσις χρησίων τοῖς

ἀπλουστέροις πρακτικῶν γνώσεων, εἴτε τέλος ἡ ἐπούλωσις τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων ὑλικῶν ἀναγκῶν τῆς συγχρόνου παρ' ἡμῖν κοινωνίας.

Ἀναχωροῦντες ἀπὸ τῆς γενικωτέρας ἀπόψεως τῆς ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ γενικωτέρα ἀπόψις περιλαμβάνεται ἡ μέριμνα περὶ τῶν ποικίλων ἀναγκῶν τῶν πιστῶν, τῶν τε δηλονότι πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν, δὲν δυνάμεθα ἄλλως πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν τὴν σχέσιν τῶν τοιούτων σωματείων πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς κατὰ καιρὸν ἀντιπροσώπους αὐτῆς, ἀλλ' ἢ ὡς σχέσιν συναγωγῆς, συναντιλήψεως καὶ συνεργασίας ἐν τῇ πολυσχιδεῖ καὶ πολυπλόκῃ αὐτῆς ταύτῃ ἀποστολῇ. Πρῶτος δὲ καὶ ἐν τούτῳ ὁ θεὸς τῆς Ἐκκλησίας θεμελιωτής, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, παρέχει διὰ τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς τοὺς Ποιμένας τὸ ζῶν παράδειγμα τῶν σχέσεων ἐκείνων, ἃς ὀφείλουσιν οὗτοι νὰ συνάπτωσι πρὸς παρομοίαν συνεργασίαν. Καίπερ ἀπροσδεὴς αὐτὸς, ὁ θεὸς τῆς Ἐκκλησίας Ἀρχιποίμην, κατεδέξατο ἐν τούτοις ἵνα ἐκλέξῃ μεταξὺ τῶν πρώτων πιστῶν συνεργάτας ἐν τῷ ἰδίῳ ἔργῳ, καὶ δὴ πρῶτον μὲν τοὺς δώδεκα, ἐφεξῆς δὲ καὶ τοὺς ἐβδομήκοντα ἀποστόλους, μεθ' ὧν καὶ ἀπετέλει ὄμιλον στενόν, ἔχοντα τὰ πάντα κοινὰ, οὐ μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ ἱκανὸν νὰ προσέρχεται ἐκάστοτε ἀρωγὸς καὶ εἰς χρείας ἐνδεῶν (πρβλ. Ἰωάν. 13, 29). Τῷ παραδείγματι τοῦ θεοῦ Ἀρχιποίμενος ἐπόμενοι καὶ ἐν τούτῳ οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, προσ-

λαμβάνουσι μεταξύ τῶν πιστῶν τοὺς ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ ζήλῳ διακρινομένους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὡς συμβοηθοὺς ἐν τῷ δυσχερεῖ ἔργῳ αὐτῶν, οὓς καὶ **συνεργοὺς** ἐν Κυρίῳ καλοῦσι, ὡς τοῦτο δῆλον ἐκ τε τῶν Πράξεων τῶν ἱερῶν ἀποστόλων καὶ τῶν Ἐπιστολῶν αὐτῶν. Οὕτως, ἵνα ἀρκεσθῶμεν εἰς ἐν μόνον παράδειγμα, ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀποκαλεῖ ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ αὐτοῦ (16, 3) τὴν Πρίσκιλλαν καὶ τὸν Ἀκύλαν «συνεργοὺς αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ». Καὶ οἱ Πατέρες δὲ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς δύναται τις ἀσφαλῶς νὰ συμπεράνῃ ἐκ τε τῆς καθόλου δράσεως καὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν (ἴδε ἰδίᾳ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, ὡς καὶ τινες τῶν Ὁμιλῶν αὐτοῦ), ἐποιοῦντο ἐπίσης χρήσιν κατάλληλον τοῦ μέτρου τούτου.

Καὶ προφανῶς, παρεκτὸς τῆς ἄλλης ψυχικῆς ὠφελείας, ἥς πρόξενος γίνεται δι' ἀμφοτέρα τὰ μέρη τοιαύτη τις συνεργασία Ποιμένος καὶ ποιμαινομένων, ἡ ὑπαρξίς αὐτῆς εἶνε ἐκ τῶν ἀπαιτήτων μέτρων διὰ πάντα ἀόκνως καὶ εὐσυνειδήτως περὶ τῆς ἐν πᾶσι προκοπῆς καὶ εὐημερίας τοῦ ἰδίου ποιμνίου μεριμνῶντα Ἱεράρχην. Ἐπειδὴ δηλονότι οὗτος μόνος εἶνε ἀδύνατον φυσικῶς νὰ εὐρίσκηται πανταχοῦ καὶ πάντοτε παρῶν, καὶ ἐπαρκῆ εἰς τὰς ποικίλας ἐνὸς ἐκάστου τῶν ποιμαινομένων ἀνάγκας, διὰ τοῦτο τοιαύτη τις ἐν πνεύματι Χριστοῦ συνεργασία μετὰ μελῶν τινῶν τοῦ ποιμνίου ἐπὶ εὐσεβείᾳ καὶ ζήλῳ διακρινομένων, καθίσταται ἀναπόφευκτος, ὑπὸ τὴν χειραγωγίαν ἐννοεῖται πάντοτε τῶν ταγῶν τῆς Ἐκκλησίας. Ἰδίᾳ δ' ἡ ἀνάγκη ταύτης παρίσταται ἐπιτακτικῇ α') ὅπου ὁ Ποιμὴν ὀφείλει νὰ ἔλθῃ ἄμεσος ἀρωγὸς εἰς διαφόρους ὑλικὰς ἀνάγκας μερίδος τινὸς τῶν χριστιανῶν, ἥτις τὴν σήμερον μάλιστα παρ' ἡμῖν δὲν εἶνε ἐκ τῶν ὀλιγαριθμοτέρων, ὡς ἀποδεικνύουσι, περὶ ἀρχιεπισκοπῆς Κων]πόλεως ἰδίᾳ προκειμένου, αἱ πολυάριθμοι ἐκάστοτε περὶ ὑλικῆς βοηθείας αἰτήσεις. Ἐννοοῦμεν τὰς τάξεις τῶν ἐνδεῶν, ἀσθενῶν, γερόντων, ὀρφανῶν, τῶν ἐν φυλακαῖς κλπ., ὧν τὴν ἐποπτείαν καὶ περιποίησιν ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία εἶχεν, ὡς γνωστὸν, ἀνατεθειμένην εἰς τοὺς διακόνους καὶ τὰς διακονίσσας. β') ὅπου ἐπείγει δραστηριωτέρα καὶ συστηματικωτέρα τῶν χριστιανῶν περιφρούρησις ἀπὸ προσηλυτιστικῶν μεταξύ αὐτῶν ἐνεργειῶν, οἷαι αἱ τῶν διὰ ποικίλων τρόπων διαδιδόντων ἀντιθρησκευ-

τικὰς καὶ ἀντορθοδόξους πλάνας καὶ κακοδοξίας παρ' ἡμῖν καὶ γ') ὅπου εἶνε ἀνάγκη νὰ καταπολεμηθῶσι συστηματικῶς ἕξεις κακαὶ, βαθέως παρὰ πολλοῖς ἐρριζωμέναι, οἷον αἱ δεισιδαιμονίαι, αἱ ἐπιβλαβεῖς συναθροίσεις, τὰ τυχηρὰ παίγνια, ἡ ὑπὸ τε ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐποψιν καταστρεπτικὴ μέθη καὶ τὰ παραπλήσια, ἡ τὸνναντίον, ὅσάκις κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ ἐνίσχυσις μεταξύ τῶν χριστιανῶν θεσμοῦ ἱεροῦ, οἷον τὸ τακτικὸν καὶ συστηματικὸν ἐπ' ἐκκλησίας κήρυγμα, ἡ συνηθείας κοινωφελούς, οἷοι οἱ φιλανθρωπικοὶ ἔρανοι καὶ τ. τ. Ἐν πάσαις ταύταις καὶ ταῖς τοιαύταις περιπτώσεσιν ὁ Ποιμὴν τῆς Ἐκκλησίας δικαιούται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν πρόθυμον ἀρωγὴν καὶ συνεργασίαν ἐκείνων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ποιμνίου του, ἅτινα δύνανται οἰσθῆναι τινι τρόπῳ νὰ παράσχῃσι τοιαύτην, εἴτε ὡς ἄτομα ἀπλῶς, εἴτε ὡς ὁμίλοι (ἱεροὶ Σύλλογοι καὶ Ἀδελφότητες ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν).

Εἰς τῶν φίλα φρονούντων τῇ ἡμετέρᾳ Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ Γερμανῶν καθηγητῶν, ὁ κ. Γκέλτσερ, ἐν τῷ περὶ Ἀνατολῆς συγγράμματι αὐτοῦ, οὗ βιβλιολογίαν παρέσχομεν ἄλλοτε τοῖς ἀναγνώσταις τῆς «Ἐκκλ. Ἀληθείας» (ἴδε φύλλ. 49 π. ἑ.), λίαν εὐφημον πρὸς τοῖς ἄλλοις ποιούμενος λόγον περὶ τοιούτων παρ' ἡμῖν Σωματείων, ἡῤχετο, ὅπως ἡ ἀνωτέρα παρ' ἡμῖν Ἱεραρχία παράσχῃ αὐτοῖς τὴν δέουσαν ὑποστήριξιν καὶ χειραγωγίαν πρὸς σκόπιμον ἐπιτέλεσιν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν. Τῷ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πνεύματι τῆς ἡμετέρας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ὃ προσεπαθήσαμεν δι' ὀλίγων ἀνωτέρω νὰ σκιαγραφήσωμεν, στοιχῶν καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ Α. Θ. Παναγιότης, προέβη εἰς τὴν ἀπόλυσιν τῆς εἰρημένης Ἐγκυκλίου. Ἐκεῖνο δὲ ἰδίᾳ τὸ ὁποῖον ποθεῖ ὁ σεπτὸς ἡμῶν Πρωθιεράρχης, ὡς δῆλον ἐκ τῆς αὐτῆς Ἐγκυκλίου εἶνε ἡ κατὰ τὸ δυνατόν **συστηματικωτέρα καὶ ἀποτελεσματικωτέρα** ἐπιδίωξις τοῦ σκοποῦ τῶν διαφόρων παρ' ἡμῖν ἀγαθοεργῶν σωματείων, οὕτως ὥστε δι' αὐτῶν ἐπιτυχῶς νὰ ἐπιδιώκηται ἢτε ἐπαρκῆς ὑλικὴ τῶν πασχόντων ἀρωγὴ καὶ ἢ ἀπὸ τῆς ἀπελπισίας καὶ ἠθικῆς ἐκλύσεως αὐτῶν περιφρούρησις. Ἰδιαιτέρως δ' ὡς πρὸς τοὺς διαφόρους παρ' ἡμῖν Συλλόγους πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ὧν οὐκ ὀλίγους ἀριθμεῖ μόνη ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ Κωνσταντινουπόλεως, θεωροῦμεν ἐνταῦθα ἐπικαίρον νὰ σημειώσω-

μεν, ὅτι παρ' αὐτοῖς εὐκταῖον ὅπως ἐπιδιωχθῶσι δύο τινά: πρῶτον, ἡ πλειότερα συγκέντρωσις αὐτῶν, ὅπου τοῦτο δυνατόν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν εἰς ἀποκέντρωσιν παρατηρουμένην τάσιν, ἐναντίως ὅλως πρὸς τὸ γνωστὸν ἀξίωμα «ἡ ἐνότης κάμνει τὴν δύναμιν»· δεύτερον δ' ἡ πάση δυνάμει ἐπιδίωξις τῆς συστηματοποιήσεως τοῦ κηρύγματος, ὅπως τοῦτο ἀποβῇ τελεσφορώτερον. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαία ἡ ἐπαρκὴς μίσθωσις εἰδικῶν καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἀφωσιωμένων προσώπων. Ἐνταῦθα δὲ μάλιστα ἰσχύει τὸ «L'union fait la force».

ΘΡΗΣΚΕΙΑ καὶ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ὁ ἐν Βρυούλλοις τῆς ἐπαρχίας Ἐφέσου διαμένων φιλόπονος καὶ ἔγκριτος ἱατρός Α. Σιτόπουλος ἐπανακάμπτων ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν, ἔνθα μετέσχε τοῦ πρό τινας αὐτόθι συγκροτηθέντος πανελληνίου ἱατρικοῦ συνεδρίου διὰ τε ἰδίων ἱατρικῶν ἀνακοινώσεων καὶ ὡς ἐπίτιμος γενικός ἐν αὐτῷ γραμματεὺς, διερχόμενος διὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀνεκοινώσατο τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμένικῳ Πατριάρχῃ Ἰωακείμ Γ' ὅτι ἐν τῷ εἰρημένῳ συνεδρίῳ ἐξεφράσθησαν, ἀτυχῶς, ὡς γράφει, καὶ τινες γνωμαί σκοποῦσαι τὴν μείωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ γοήτρου, καὶ μάλιστα καὶ τις ἀσεβεστάτη, καθὼς θελήσασα νὰ παραστήσῃ τὰ θεῖα μυστήρια τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως ὡς ἀφορμὴν μεταδόσεως μολυσμάτων. Κατὰ τῆς τοιαύτης δὲ οὐ μόνον ἀσεβοῦς, ἀλλὰ καὶ ἀνεπιστημονικῆς γνώμης ἐθεώρησεν ἱερώτατον καθήκον ὁ παντὸς ἐπαίνου ἄξιος ἱατρός κ. Α. Σιτόπουλος ὅπως ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἐν πλήρει συνεδρίῳ τὸ μὲν διαμαρτυρηθῇ ἐντόνως, τὸ δὲ καταδείξῃ καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως ἀπτήρικτα τὰ κατὰ τῆς ἀμωμότητος ἡμῶν πίστεως βεβήλως καὶ κούφως ἐκτοξευθέντα, προσθεὶς ἐν τέλει τὰ ἐπόμενα:

«Φίλοι σύνεδροι καὶ ἐταῖροι,

« Ἡ ἀγία ἡμῶν θρησκεία πρὸς ἣν ὀφείλομεν τὰ
» πάντῃ, διότι Αὕτη μόνη ἔσωσε τοὺς προγόνους
» ἡμῶν ἀπὸ πάσης ἀπορροφήσεως καὶ ἐκφυλισμοῦ
» καὶ προήγαγε τὴν πνευματικὴν τοῦ ἔθνους πρόο-
» δον, ἥς ἀπόρροια καὶ τὸ ἥδη εἰς τὸ ἱερὸν τῶν
» Μουσῶν τέμενος συνελθὼν ἔξοχον καὶ φιλάνθρω-
» πον ἐπιστημονικὸν συνέδριον, ἐδικαιοῦτο, ἂν οὐχὶ

» ἐκ πεποιθήσεως δυστυχῶς! ἐξ εὐγνωμοσύνης οὐχ
» ἦττον, ἀνθ' ὧν ἡμᾶς εὐηργέτησε καὶ εὐεργετεῖ,
» νὰ τυγχάνῃ τοῦ ἡμετέρου σεβασμοῦ! Πλὴν δυσ-
»τυχῶς! οὐ μόνον τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐμπι-
» στοσύνης ἀμοιρεῖ, ἀλλὰ καὶ ἀσεβεῖς τὸ μὲν
» ὑπαινιγμοί, τὸ δὲ προπηλακισμοὶ ἀπὸ τοῦ ἐπι-
» σήμου τούτου βήματος ἐξετοξεύθησαν κατ' αὐ-
» τῆς ἐν μεγίστῃ ἀνοχῇ ἡμῶν ἀπάντων. Ὑπὸ τὴν
» τοῦ ἑλλήνος ιδιότητά μου, κύριοι, ἐξ εὐγνωμο-
» σύνης, ὡς χριστιανὸς δὲ ἐκ πεποιθήσεως, ἐπι-
» βεβλημένον μοι θεωρῶ καθήκον, ἵνα ἀπὸ τοῦ
» ἰδίου ἐπισήμου βήματος διαμαρτυρηθῶ κατὰ τῆς
» ἱεροσυλίας ταύτης! Προσκαλῶ δὲ τὸ πανελλή-
» νιον συνέδριον τῶν ἱατρῶν ὅπως μετ' ἐμοῦ, οὐ
» μόνον διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου ἀποδοκιμά-
» σῃ τοὺς ἀσεβεῖς τούτους κατὰ τῆς θρησκείας
» προπηλακισμούς, ἀλλὰ καὶ συστήσῃ τῷ σεβα-
» στῷ προεδρείῳ τὴν ἐκ τῶν πρακτικῶν διαγρα-
» φὴν τῆς ἱεροσύλου ταύτης ἀνακοινώσεως, ἀφ' οὗ
» ἄλλως τε γνωρίζομεν ὅτι ἔθνος ἄθρησκον δὲν
» εἶνε ἢ συρφετὸς ἀκατάρτιστος».

Ζωηραὶ ἐπιδοδοκίμασαι ἐκάλυψαν τὴν διαμαρτυρίαν ταύτην, ἣν ὁμοφώνως ἀπεδέχθη τὸ συνέδριον καὶ ἥς τινας ὁ σεβαστὸς πρόεδρος ῥήτησατο τὴν ἔγγραφον κατάθεσιν ἵνα δημοσιευθῇ ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ πανελληνίου ἱατρικοῦ συνεδρίου.

Ἐπειδὴ δὲ, προστίθησιν ὁ ἔγκριτος ἐπιστήμων ἐν τῇ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἐκ τῶν διδαγμάτων 22ετοῦς πείρας ἀκράδαντον ἐσχημάτισε τὴν πεποίθησιν ὅτι αἱ νόσοι ἐξ ὑποκειμενικῶν τοῦ ὁργανισμοῦ αἰτίων καὶ οὐχὶ ἐξ ἀντικειμενικῶν εἰσι μολυσματικαὶ καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν ἐνόει νὰ κλείσῃ ἀποτόμως τὴν συζήτησιν μόνον διὰ τοῦ μεταφυσικοῦ ἀποφαινόμενος, ὅτι τὰ ἅγια οὐδόλως μολύνουσιν, ἤθελε δὲ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ θέμα καὶ ἀπὸ τῆς πεπερασμένης ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως, διὰ ταῦτα ἀνέλαβε τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ἵνα ἐργασθῇ καὶ προσαγάγῃ εἰς τὸ προσεχὲς συνέδριον ἔργον, ὅπερ οὐχὶ μόνον θεωρητικῶς, ἀλλὰ καὶ διὰ στατιστικῶν ἐκ πείρας ἐξηγμένων ν' ἀποδεικνύῃ τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ καὶ οὕτω φαινότατα ἀποδειχθῇ τὸ σφαλερὸν τῶν ἱεροσύλων ὁμιλιῶν τοῦ ἀσεβολογῆσαντος συναδέλφου αὐτοῦ.

Τῆς τοιαύτης ἱερᾶς ἀμύνης τῆς πατρίου θρησκείας καὶ ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως στοχασάμενος ὁ εὐσεβὴς ἐπιστήμων κ. Α. Σιτόπουλος ἐξητήσατο παρὰ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τῆς ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου ὅπως ἀπολυθῇ ἐγκύκλιος

πρὸς πάντας τοὺς σεβασμ. μητροπολίτας τοῦ κλίματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου συνιστῶσα αὐτοῖς ἵνα ἀποστέλλοντες στατιστικὴν τῶν κατὰ τὰς θεοσώστους ἐπαρχίας αὐτῶν ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντων κληρικῶν μετὰ τῆς σημειώσεως τῆς ἡλικίας καὶ τῆς νόσου ὑπ' ἧς ἕκαστος ἀπέθανεν, ὡς καὶ τὴν κληρονομικὴν εἰ δυνατόν προδιάθεσιν αὐτῶν, συνδράμωσιν αὐτῷ εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν τοῦτο ἔργον αὐτοῦ.

Ἡ ἀγία καὶ ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς αἰτήσεως ταύτης ἐνέκρινεν, ἵνα τὸ μὲν ἐκφρασθῶσιν αἱ εὐχαριστίαι τῆς Ἐκκλησίας τῷ κ. Α. Σιτοπούλῳ ἐπὶ τῇ μετὰ ζήλου καὶ σθένους ἀρμόζοντος εἰς εὐσεβῆ χριστιανὸν καὶ ἀληθῆ ἐπιστήμονα προασπίσει τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, δι' αὐτοῦ δὲ καὶ τῷ ἐπιδοκιμάσαντι τὴν ἀγόρευσιν ἱατρικῷ συνεδρίῳ, τὸ δὲ ἐν προσεχεῖ ἐγκυκλίῳ πρὸς τοὺς σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς ἐντεθῇ τὸ προσῆκον σημείωμα προτρεπόμενον ἵνα ὅσον ἐνεστί τάχιον περισυλλέξωσιν οἱ σεβασμ. μητροπολῖται καὶ ἀποστείλωσιν τὰς ζητούμενας ὑπὸ τοῦ εὐσεβοῦς ἐπιστήμονος σχετικὰς πληροφορίες.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Γ'.

Συνεδρίασις τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1901.

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῇ προσκλήσει τοῦ Προεδρεύοντος αὐτῆς ἀγίου Κυρηναίας συνεληθῶσα ἐλαβε γνῶσιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ πατριαρχικοῦ ἀπεσταλμένου ἱερολογιωτάτου κ. Δ. Γεωργιάδου πρὸς εἰρηνικὴν λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος τῆς νήσου ἐνεργειῶν παρὰ τισὶ προκρίτοις λαϊκοῖς τῶν πόλεων Λευκωσίας, Λάρνακος, Λεμεσσοῦ, Βαρωσίων, Κτήματος καὶ Κυρηναίας, οἵτινες κατόπιν κοινῆς συσκέψεως μετὰ τοῦ πατριαρχικοῦ ἀπεσταλμένου κατέληξαν εἰς τὴν παραδοχὴν διαιτητικῆς λύσεως τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν, ἡτοὶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ τοῦ Ἱεροσολύμων, διὰ δύο κεχωρισμένων αἰτιολογικῶν ἐγγράφων ὑπογραφέντων ὑπὸ τῶν ἐν λόγῳ προκρίτων, ἅτινα ἔχουσιν ἐπὶ λέξει, ὧδε: (ἔπονται τὰ δύο δημοσιευθέντα ἡδὴ παρ' ἡμῶν σχετικὰ ἐγγράφα).

Ἐπειδὴ δὲ ἐν τῷ μεταξύ τούτων ὁ πατριαρχικὸς ἀπεσταλμένος ἐζήτει καὶ παρὰ τῶν μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ὅπως δι' ἐγγράφου αὐτῶν ἀναθέσωσι διαιτητικῶς τὴν λύσιν τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα, ἡ ἱερὰ Σύνοδος συσκεψθεῖσα ἀπεφάσισεν ὡς ἀκολούθως:

Ἡ ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου περὶ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος πρὸ πολλοῦ ὑποδαλοῦσα πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπόμνημα, ἐν ᾧ ἐξετίθετο ἡ ἀληθὴς κατάστασις τῶν πραγμάτων καὶ ὑπεδεικνύετο ἡ κανονικὴ καὶ φυσικὴ λύσις τοῦ ζητήματος συντάττει ἡδὴ συμπλήρωμα ἐκείνου διὰ τὰ ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐπισημδάντα σχετικὰ δοδαρὰ γεγονότα ἀποδεχομένη τὴν ἐπὶ τούτων διαιτητικὴν κρίσιν καὶ λύσιν τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος ὑπὸ τῶν τριῶν Πατριαρχῶν ἡτοὶ τῆς Α. Θ. Π. Ἰωακείμ τοῦ Γ', τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Φωτίου καὶ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ. Ἰκετεύει δὲ αὐτοῖς, ὅπως πρὸ πάσης αὐτῶν διαιτητικῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος ἐτυμγορίας ἀξιώσωσι προδοχῆς τὸ τε διαληφθὲν ὑπόμνημα καὶ τὸ Συμπλήρωμα αὐτοῦ, ὅπερ σταλήσεται ὁσονούπω, πρὸς ἀκριθεῖ ἀντίληψιν τῆς πραγματικῆς καταστάσεως τῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς νήσου καὶ τῶν δεόντων γενέσθαι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐν αὐτῇ εἰρήνης καὶ τάξεως.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο τὸ παρὸν καὶ διελύθη ἡ συνεδρίασις.

Ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, τῇ 17 Ὀκτωβρίου 1901.

- † ὁ Κυρηναίας Κύριλλος προεδρεύσας
- † ὁ ἡγούμενος Κύκκου Γεράσιμος
- † ὁ ἡγούμενος Μαχαιρᾶ Μητροφάνης
- † ἀρχιμανδρίτης Ἀρχιεπισκοπῆς Φιλόθεος

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

Ἄρτι ἐξεδόθη πολύτιμον ἔργον τοῦ ἀγαπητοῦ συνδέλφου καὶ διαπρεποῦς λειτουργοῦ τῆς θέμιδος κ. Μιλτιάδου Γ. Καρχακοῦ ἐπιγραφόμενον. «Κώδις τοῦ Οἰκογενειακοῦ Δικαίου».

Ἐπισταμένως διεξελθὼν τὸ ἐν λόγῳ ἔργον παρτήρησα μετ' ἄκρας εὐαρεσκείας ὅτι ὁ πεπειραμένος καὶ χαλκέντερος συγγραφεὺς οὐ μόνον καταλλήλως διεῖλε τὴν ὕλην, ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρμοζούσῃ ὕρῃ καὶ τάξει παρέθηκε τὴν ἐπ' αὐτῆς σχετικὴν Νομολογίαν τῶν ἀνωτάτων Πατριαρχικῶν δικαστηρίων, ἡτοὶ τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, ὡς καὶ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ ἔτους 1600—1901.

Καὶ ἀληθῶς ὁ παντὸς ἐπὶ τοῦ ἀνώτερου συγγραφεὺς λαλῶν ἐν α' τίτλῳ καὶ βιβλίῳ περὶ Μνηστείας, ἡτοὶ περὶ νομίμου καὶ ἐγκύρου συστάσεως αὐτῆς, περὶ μνήστρον, περὶ δωρεῶν μνηστείας, περὶ λύσεως μνηστείας καὶ τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καὶ παρτιθέμενος τὰς σχετικὰς διατάξεις τῶν Πηγῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ἡτοὶ τοῦ Κώδικος, Πανδεκτῶν, Βασιλικῶν, ἵτι δὲ καὶ τὰς διατάξεις τοῦ προχείρου Νόμου τοῦ Ἀρ-

μενοπούλου, επισυνάπτει και τὰς οἰκείας ἐπὶ ἐκάστου ζητήματος περικοπὰς τῶν ἀπορρέων τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Β. Μ. Συμβουλίου κατ' εὐσύνοπτον τάξιν καὶ ἀλληλουχίαν κανονικωτάτην, σαφηνίζων ἐπαρκῶς τὴν δοτέαν ἐν ἐκάστῳ ζητήματι λύσιν καὶ οἶονεϊ διὰ μέτου ὁδηγῶν ἕκαστον εἰς τὸ δέον νὰ προβῇ σκέψεις ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀναφυῇ τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἐν τῇ συνομολογήσει καὶ διαλύσει τῶν μνηστειῶν ζήτημα. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλίῳ καὶ Τίτλῳ τοῦ ἔργου περί γάμου Κεφάλαιον ὁ συγγραφεὺς, καὶ ἰδίᾳ τὸ περί συστάσεως τοῦ γάμου καὶ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς τοῦτο ὄρων, περί κωλυμμάτων αὐτοῦ, περί τελέσεως αὐτοῦ, περί συνεπειῶν παραβάσεως τῶν περί γάμου τεταγμένων ὄρων, ἢ περί ἀκυρώσεως αὐτοῦ, περί τελέσεως μικτῶν γάμων μεταξύ ὀρθοδόξων καὶ μὴ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, περί τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ γάμου, περί δωρεῶν μεταξὺ τῶν συζύγων, περί ἀνακωχῆς, ἢ τοπικῆς διαστάσεως, περί τῶν λόγων καὶ τῶν συνεπειῶν τῆς λύσεως τοῦ γάμου, περί τῆς γνησιότητος τέκνων, περί διατροφῆς τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων συνεστῶτος τοῦ γάμου καὶ περί διατροφῆς τῶν κοινῶν νομίμων τέκνων μετὰ τὴν λύσιν αὐτοῦ, περί παρχμονῆς καὶ ἀνατροφῆς τῶν κοινῶν νομίμων τέκνων παρὰ τοῦτῃ, ἢ ἐκεῖνῃ τῶν γονέων, περί νομιμοποιήσεως τῶν φυσικῶν τέκνων, οὐ μόνον μετὰ πολλῆς τῆς ἐμβριθείας καὶ τῆς ἐπιστημονικότητος πραγματεύεται, παρατιθέμενος τὰ οἰκεία χωρὶς τῶν Πηγῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου ἐξ ὧν κάλλιστα δύνανται τις εἶνα διαγνώσῃ πότε ἐγκύρως συνάπτεται ὁ γάμος καὶ τίνες οἱ λόγοι οἱ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν τὴν ἀκύρωσιν, ἢ λύσιν αὐτοῦ, καὶ τίνες αἱ συνέπειαι τῆς λύσεως, ἀλλὰ καὶ πλουσίαν πανδαίσιαν πνευματικὴν προσφέρει ἐν τῷ σπουδαίῳ τούτῳ κλάδῳ τοῦ Οἰκογενειακοῦ δικαίου ἐν τῇ περὶ καταστάσεως Νομολογίᾳ τῶν δύο ἀνωτάτων δικαστικῶν Σωμάτων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἥτοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Δ. Β. Μ. Συμβουλίου, ἥτις συστηματικῶς ἀνιχνεύεται ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου συγγραφέως κατὰ τρόπον λίαν πρόσφορον καὶ ἐπεξηγηματικόν, ἀποτελοῦσα πολὺτιμον ὄντως ὁδηγὸν πρὸς κατανόησιν τῶν διαφόρων τῶν σοφῶν Ρωμαίων Νομοθετῶν κειμένων καὶ χωρίων. Οὐχ ἥττον καὶ τὸ ἕτερον σπουδαῖον θέμα τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου, ἥτοι τὸ περί ἐγκύρου συστάσεως προικὸς, περί ἀποδόσεως καὶ ἐπιστροφῆς προικὸς εἴτε συνεστῶτος τοῦ γάμου, εἴτε ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τῆς συζύγου ἄνευ νομίμων κατιόντων, περί ὀρθῆς καὶ νομίμου συντάξεως προικοσυμφώνων καὶ τῆς ἰσχύος αὐτῶν, περί προγάμου ἢ περί προγαμιαίας δωρεᾶς, περί παραφέρων, ἢ ἐξωπροίκων, πραγματεύεται ὁ ἀκμάχτος συγγραφεὺς μετὰ σπανίας δεξιότητος, παρατιθέμενος καὶ ἐνταῦθα ἅπ' ἐνὸς μὲν τὰ σχετικὰ χωρὶς τοῦ Νόμου, ἅτινα ἐν ἰσχύϊ σήμερον καὶ ἐν ἐφαρμογῇ δια-

τελοῦν, ἅπ' ἑτέρου δὲ πλουσίαν Νομολογίαν τῶν ἀνωτάτων Πατριαρχικῶν δικαστηρίων, ἀντλήσας ταύτην μετὰ φερεπόνις ἐκ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀποκειμένων σχετικῶν Κωδίκων, καὶ συλλέξας ἐπιμελῶς πᾶν ὅ,τι χρήσιμον σπουδαῖον καὶ κατάλληλον πρὸς τὸν σκοπὸν ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς ἐν πάσῃ τάξει καὶ ἐντελείᾳ. Ἰνα δὲ τὸ ἔργον ἦ, ὅσον ἐνεστι, πλήρες καὶ χρησιμώτερον ἐπομένως, ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς οὐδαμῶς ὤκνησεν εἶνα ποιήσῃται μνείαν ἐκτενῆ καὶ περί τῶν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων πρὸς ἔγκυρον καὶ νόμιμον υἱοθεσίαν, περί τοῦ θεσμοῦ, δικαιοματίων καὶ ἀποτελεσμάτων τῆς πατρικῆς ἐξουσίας, περί παύσεως αὐτῆς, περί ἀνηλικιότητος, περί ἐπιτροπείας, ὡς ἐν ἐπιμέτρῳ προσθεῖς καὶ ἱκανὰ περί ἀρμοδιότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων ἐν γένει, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἀνωτέρων τε καὶ κατωτέρων καὶ περί συγκροτήσεως καὶ ἀπαρτίσεως αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς καὶ τοῖς τρισὶν ἑτέροις Πατριαρχείοις τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἰσχυόντων Νόμων.

Πρὸς πᾶσι τοῖς τοῖς ὁ συγγραφεὺς ἐπιτάσσει ἐν τῷ ἀξιολόγῳ ἔργῳ αὐτοῦ Περὶ ἁρτήμα, ἐν ᾧ παρτίθησι τὰ σχετικὰ ἐδάφια τῶν Βασιλικῶν περί Νόμου καὶ μακρᾶς συνηθείας, περί δικαστῶν, περί ἀποδείξεων, περί μνηστειῶν ἐν γένει, περί ὄρων καὶ διαθέσεως γάμου, περί ἀποδόσεως καὶ καταβολῆς προικὸς, περί δωρεῶν μεταξύ συζύγων, περί τῶν ἐκ νόθων γενομένων γνησίων καὶ νόθων παίδων, περί υἱοθεσίας, περί τῶν εἰς πνίδας ἀμέτρων δωρεῶν, περί τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομίας τῶν συγγενῶν, περί καταστάσεως προσώπων, ἱκανὰς τῶν ἀναγκαίουσιν Νεαρῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, Ἐγκυκλίων Πατριαρχικῶν καὶ Συνοδικῶν περί μνηστειῶν, γάμου καὶ προικὸς, μετὰ σχεδίων διαφόρων δικογράφων, Πιστοποιητικῶν καὶ λοιπῶν, καὶ τελευταῖον Πίνακα γενικὸν τῶν περιεχομένων καὶ Ἐλεγχον ἀλφαριθμητικὸν καὶ ἀναλυτικὸν τῆς περιλαμβανομένης τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου ὕλης.

Εἶναι περιττὸν νομίζω εἶνα ἐξήρῃ τις διὰ μακρῶν τὴν σημασίαν καὶ τὴν σπουδαιότητα τῆς παραθέσεως ἐν παρρησίᾳ τῶν σχετικῶν χωρίων τοῦ Νόμου, ἅτινα ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν ἀναφερομένην ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ὕλην, διότι διὰ ταύτης ἕκαστος ἀνά χειρὸς ἔχων τὸ ἔργον ἀποκτᾷ μονονουχὶ ἀπάνθισμα οἶονεϊ εὐχρηστότατον τῆς πολυχεύμονος τῶν οὐχὶ εὐόνων οὐδὲ παντὶ προσιτῶν πηγῶν τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου πηγῆς, καὶ κάλλιστον μέσον προσφυγῆς εἰς προχείρους μελέτας ἐπὶ τῶν ἐκάστοτε ἐμπιπτόντων διαφόρων νομικῶν ζητημάτων πρὸς λύσιν τῶν ἀναφερομένων σχετικῶν ἀποριῶν. Ἀναμφήριτος τυγχάνει ὁμοίως ἡ ὠφέλεια καὶ χρησιμότης τῶν παρατιθέμενων διαφόρων ὑποδειγμάτων πρὸς σύνταξιν διαφόρων δικογράφων καὶ πιστοποιητικῶν διὰ πάντας μὲν

έν γένει, ἰδίᾳ δὲ διὰ τοὺς πρωτοπείρους περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος.

Δύναται τις ὁθεν ἀδιστάκτως ἵνα εἴπῃ ὅτι καὶ τὸ παρὸν ἔργον τοῦ διακεκριμένου νομομαθοῦς κ. Μιλτιάδου Γ. Καραβοκυροῦ, ὅστις ἀνεκδότως ἐνασχολεῖται εἰς τὴν συγγραφὴν ἔργων ὑπὸ πᾶσιν ἐποψιν ἀξίων λόγου καὶ ὠρελίων, ἀναφερομένων δὲ εἰς τὴν περὶ τοῦ Νόμου ἐπιστήμην, ἀναπληροὶ σπουδαίων καὶ παρ' ἡμῖν καὶ δύναται ἵνα θεωρηθῇ χρησιμώτατον, οὐ μόνον ὑπὸ θεωρητικὴν, ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν ἐποψιν, βοήθημα, ἢ δ' ἀπόκτησις αὐτοῦ ἐπιβάλλεται εἰς πάντα εἰδόμενα ἐκτιμᾶν τοὺς πόρους τῶν συγγραφέων, ἐφιέμενον δὲ ἵνα ἐγκύβη μετὰ ζήλου εἰς τὴν μελέτην δικαίου, ὅπερ θεωρεῖται ἡ βῆσις τοῦ κοινωνικοῦ καὶ οἰκογενειακοῦ ἡμῶν βίου.

Ἐν Κηπόλει, τῇ 1 Δεκεμβρίου 1901.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΓΡ. ΤΑΠΕΙΝΟΣ

διδάκτωρ τὰ νομικά, καὶ δικηγόρος

Τοῦ ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Νικολάου Παγγανᾶ πρὸ ἐξαμηνίας ἀγγελθέντος πονήματος «Μουσικοῦ Κόσμου» ἐξεδόθη προσάτως τὸ Α' αὐτοῦ τεύχος περιέχον ἕν «Μακάριος Ἀνὴρ» ἀνεκδότον Μαιθαιίου τοῦ Βατοπέδινου ρυθμικῶς καὶ μελωδικῶς ἐπεξεργασμένον, δύο Δοξολογίας, ὁλόκληρον τὸν Βερὺν ἦχον εἰς μέλος ἐναρμόνιον καὶ εἰς εἶδος Στιχηθαρικόν, ἔργα ὅλως νέα, παρὰ τοῦ ἰδίου συγγραφέως μελοποιηθέντα, καὶ τρία Δοξαστικά ὡς δείγμα ἐκ τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Παγγανᾶ ἐπεξεργασθέντος καὶ ἀνεκδότου εἰσέτι Δοξασταρίου Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου.

Συνιστᾶται εἰς τὴν μελέτην τῶν ἱεροψαλτῶν καὶ μουσικολόγων τὸ ἐν λόγῳ μουσικὸν ἔργον τοῦ κ. Ν. Παγγανᾶ, ὅτινι δίκαιοι ὀφείλονται ἐπαινοὶ ἐπὶ τῇ ἀνεκδοτῇ αὐτοῦ ἐνασχολήτῃ περὶ τὴν καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικὴν μουσικὴν.

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Ἐμμανουὴλ Γεωργίου Μουστάκας, ὑπήκοος Ἕλλην, τέως κλητὴρ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου καὶ κάτοικος Γαλατᾶ, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 2 μ. μ. εὐρωπαϊστὶ, μετὰ τὴν παρέλευσιν τριάντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ γυναίκας Ἀννης Ἐμμανουὴλ Μουστάκα, θυγατρὸς τοῦ μακαρίτου ὁθωμανοῦ ὑπηκόου Πέτρου Τερλικτσόγλου, διαμενούσης ἐν Σαλματομβρουκίῳ καὶ τὰ οἰκιακὰ ἐπαγγελλομένης. Προσπεσίδηλοῦται δ' αὐτῇ ὅτι, ἂν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὀριζομένην δικάσιμον ἢ κατ' αὐτοῦ περὶ διαζυγίου ἀγωγὴ ἐκδικασθῇσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλῆσις τρεῖς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδομένων φύλλων α' Ἐκκλησ. Ἀληθείας καὶ α' Ταχυδρόμου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 21 Αὐγούστου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

† Κορυθαῖος ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι καὶ εὐλαδέστατοι ἱερεῖς, οἱ προϋδόμενοι τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως ἱερῶν ἐκκλησιῶν.

Ἀριθμ. (πρωτ. 7545
(δικεκ. 4430)

Γνωστὸν ὑμῖν ἦδη ἐγένετο ὅτι ἡ Αὐτοῦ Θειοπάτη Πανηγύτης, ὁ πανσέβαστος καὶ προσκυνητὸς ἡμῶν Πατὴρ καὶ Πατριάρχης, ποθὼν τὴν ἐπὶ τὰ κρείττω διαρρῦθμιν τῶν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως τὴν φιλάνθρωπian ἀσκούντων σωματείων καὶ ἀδελφοτήτων, συνέστησεν ἰδίαν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν, ἔργον ἔχουσαν τὴν μελέτην τοῦ τρόπου, δι' οὗ τελεσφορώτερά καταδειχθήτεται ἡ ἐν μέσῳ ἡμῶν τῆς ἰδιωτικῆς φιλάνθρωπίας ἐξέκκησις. Εἰς εὐδόωσιν δὲ τοῦ ἱεροῦ ἔργου τούτου ἐντελλόμεθα ἵνα ὡς τάχιστα ἕκαστος ὑμῶν ἀποστείλῃ ἡμῖν ἀκριβῆ πίνακα τῶν ἐν τῇ ἐκτετοῦ ἐνορίᾳ φιλάνθρωπικὸν ἐπιδιωκόντων σκοπὸν σωματείων καὶ ἀδελφοτήτων καὶ ἐκείνων ἐκ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὅσα τοῦ αὐτοῦ στοχάζονται σκοποῦ, κατ' ὄνομα καὶ ἀνά ἐν ἀντίτυπον τοῦ κανονισμοῦ ἐκάστου ἡ, ἐάν ὑπάρχῃ τοιοῦτος, σημειώσιν μόνου τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ κύκλου τῆς δράσεως τοῦ σωματείου. Ἐπὶ δὲ τούτοις εἴητε ἐν Κυρίῳ ὑγιαίνοντες.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 3 Δεκεμβρίου 1901.

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

— Δήλωσις. — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς π. Τρίτης παρατηρηθέντος ὅτι ἔνοι τῶν σεβασμιωτάτων μητροπολιτῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων μετατιθέμενοι εἰς ἄλλας ἐπαρχίας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας παραλαμβάνουσι μετ' αὐτῶν ἀποχωροῦντες τούτων καὶ ἐγγραφα τῆς ὑπηρεσίας, ἀφορῶντα τὴν μητρόπολιν ἢ τὴν ἐπισκοπὴν, ἃς τέως ἐποίμαινον, μὴ λογιζόμενοι ὅτι ταῦτα ἀνήκουσι φύσει εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν ἱερῶν μητροπόλεων καὶ ἐπισκοπῶν καὶ ὅτι κατ' ἀκολουθίαν ἢ ἑλλειψίς αὐτῶν ζημιοῖ μέγας τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, ἐνετάλημεν ὅπως διὰ τῆς παρούσης δηλώσεως ὑπομνήσωμεν τοῖς εἰρημένους μητροπολίταις καὶ ἐπισκόποις τὴν κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1899 ὑπ' ἀριθ. πρωτοκόλλου 7178 ἀπολυθεῖσαν σχετικὴν πατριαρχικὴν καὶ συνοδικὴν ἐγκύκλιον, ἣν τούντεθεν ὀφείλουσιν οὗτοι ἀπαρτῶντες νὰ τηρῶσι.

— Ἐξαρχία ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡρακλείας. — Οἱ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Ἡρακλείας ὡς ἐξαρχοὶ ἀποσταλέντες σεβασμιώτατοι μητροπολίται Διδυμοτείχου Φιλάρετος καὶ Λιτίσης Νικηφόρος περὶ ἀνὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀνατεθεῖσαν αὐτοῖς ἐντολὴν ἐπανάκαμψαν εἰς τὰ ἴδια τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ ὁ μὲν πρῶτος εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ὁ δὲ δεύτερος εἰς βασιλεύσαν. Ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Λιτίσης ἀφικό-

μενος ἐνταῦθα διηυθύνθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ ἐπέδωκε τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμεν. Πατριάρχῃ τὴν τε ἐξαρχικὴν ἔχθρην, ὑπογεγραμμένην ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν ἐξάρχων, καὶ τὴν ἀπολογίαὶν τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἡρακλείας Ἱερωνύμου.

— *Ἐγκύκλιος περὶ μεταφράσεων τοῦ ἱερ. Εὐαγγελίου.*

— Χθὲς ἀνεγνώσθη τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ τὸ σχέδιον τῆς Πατριαρχικῆς καὶ συνοδικῆς ἐγκυκλίου Ἐπιστολῆς περὶ τοῦ ἐσχάτως πολλὴν τὸν πᾶταγον καὶ τὰ ἀνόικεια διεγείραντος, ὡς μὴ ὤφειλε, ζητήματος τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου καὶ ἐνεκρίθη ὡς εἶχεν καταρτισθῇ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἀθανασίου Πιπέρα τῇ ἐπισκοπῇ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος καὶ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Χίου Κωνσταντίνου. Αὐτὸ τὸ κείμενον τῆς ἐν λόγῳ Ἐγκυκλίου θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐν τῷ ἡμετέρῳ φύλλῳ προσεχῶς.

— *Ἐπισκέψεις Πατριάρχου.* — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης ἐπισκέψατο τῇ π. Δευτέρᾳ τὴν ἐν Ἐτ Μεϊδᾶν σχολὴν καὶ τὸ ἀγίασμα τοῦ αἵθ. Θεράποντος, ἐπιθεωρήσας τὰς ἐν αὐτῷ ἐσχάτως ἐπιτελεσθείσας ἐπισκευὰς καὶ ἐξωραΐσεις, καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν Μουσεῖον, ἔνθα τιμητικώτατα ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ αὐτοῦ ἐλλογίμου Β. Μυστακίδου, καθηγητοῦ τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, καὶ τοῦ λοιποῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ.

— *Σκευοφύλαξ τοῦ Π. Τύφου.* — Τυχὼν τῆς ἀδείας τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ ἐν τῇ βασιλευσούσῃ παρεπιδημοῦντος Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανῶ ὁ πανοσιολ. Σκευοφύλαξ τοῦ Παναχίου Τάφου καὶ μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Εὐθύμιος τηλεγραφικῶς ἠγγεῖλε τῇ τε Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ καὶ τῇ Α. Θ. Μ. τῷ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων ὅτι ἀπῆλθεν ἐξ Ἰόππης κατευθυνόμενος εἰς βασιλεύουσιν.

Ἡ ἔλευσις τῆς Α. Πανοσιολογιότητος ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῆς Α. Θ. Μακαριότητος ἐπιδιωκόμενὴν διαρρυθμίσιν καὶ διευθέτησιν τῆς οἰκο.οικ. καταστάσεως τῶν τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας πραγμάτων, ἧς ἐν τῶν ἐγκριτωτέρων μελῶν τυγχάνει ἡ Α. Π. ὁ Σκευοφύλαξ Εὐθύμιος.

— *Λέσχη «Μνημοσύνη».* — Ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῆς γενικῇ τῶν μελῶν συνεδρίᾳ ἡ ἐν Φαναρίῳ Λέσχη «Μνημοσύνη» ἐξελέξατο παμψηφεί ἐπίτιμον τοῦ σωματείου πρόεδρον τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμ. Πατριάρχην Ἰωακείμ τὸν Γ'. Τῇ π. δὲ Δευτέρᾳ τὸ προεδρεῖον τῆς «Μνημοσύνης» προσελθὼν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τῆς Α. Θ. Π. καὶ ἐνεχείρισε αὐτῇ τὸ σχετικὸν δίπλωμα.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπεδαφιεύσατο τὰς εὐχὰς αὐτῆς τῷ γεραρῷ σωματείῳ, εὐχαμένη εὐδῶσιν τοῦ οὐπερ ἀνέκαθεν ἐστοχάσατο κοινῶφελους σκοποῦ.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης διεθίβασε προχθὲς τὰς εὐχετηρίους αὐτοῦ προσρήσεις διὰ τοῦ Μ. μὲν Πρωτοσυγγέλλου Χρυσοστόμου τῇ Α. Θ. Μ. τῷ ἐν Νεοχωρίῳ ἐφησυχάζοντι πατριάρχῃ πρώτῳ Ἀντιστοίας Σπυρίδωνι, τῇ Α. Ε. τῷ ἀρχιάτρω τῶν ἀνακτόρων καὶ ἰδιαιτέρῳ ἱατρῷ τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου Σπυρίδωνι Μαυρογένῃ πασᾷ, διὰ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου Λαυρεντίου τῷ ἐν Μακροχωρίῳ Σπ. πασᾷ Λαζαρίδῃ, διὰ τοῦ Δευτερεύοντος τοῦ αἰ. ξωτίμου Σ. Ζαβιτσιάνῳ, ἱατρῷ, Σπυρίδωνι Καραγιαννίδῃ, διευθυντῇ καὶ ἀρχισυντάκτῃ τῆς ἐριτίμου συναδελφου «Νέας Ἐφημερίδος» καὶ διὰ τοῦ ἐκ τῶν διακόνων Ἱεροῦ Ἀνθουλίδου τῷ κ. Σπ. Σιδερίδῃ, ἄγουσι τὴν ἐπέτειον τοῦ ὀνόματος αὐτῶν ἐορτήν.

Ὡσαύτως ἡ Α. Θ. Παναγιότης συνεχάρη προχθὲς τηλεγραφικῶς μὲν τῷ πανιερωτάτῳ μητροπολίτῃ Βαγιαλούκας καὶ Βιχότσης Εὐγενίῳ καὶ τῷ ἐν Σοφίᾳ Γεν. Πράκτορι τῆς Ἑλλάδος Εὐγενίῳ Ζαλοκώστα, διὰ δὲ τοῦ διακόνου Ἀποστόλου τῷ θεοφίλ. ἐπισκόπῳ ἀγίῳ Συννάδων, ἀρχιερ. προΐσταμένῳ ἐν Γαλατᾷ.

— *Μητροπολίτης Νικοπόλεως.* — Ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Δωρόθεος ἀναρρώσας ἐκ τῆς ἀδιαθεσίας αὐτοῦ ἀνέλαθεν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τρίτης τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καθήκοντα.

Ἐκκλησιολ. Μουσικὸς Σύνλογος — Ὑπὲρ τῆς Μουσικῆς Σχολῆς τοῦ παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου προσήνεγκον ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμ. Πατριάρχης Ἰωακείμ ὁ Γ' εἴκοσι λίρας Τουρκίας, ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς πέντε εἰκοσάφραγκα, ὁ πρεσβυτὴς τῆς Σερβίας στρατηγὸς Σάββας Γκρούιτς δύο λίρας Τουρκίας καὶ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Προύσης κ. Ναθαναὴλ μίαν λίραν Τουρκίας.

— *Πατριάρχ. Ἐκκλησιολ. Μουσείον.* — Περὶ τῶν τριῶν ἀντιμνησίων, ἅτινα ἡ Α. Σ. ὁ ἁγ. Κασσανδρείας Λεόντιος εὐχερεστήθη ν' ἀποστείλῃ εἰς τὸ Πατριαρχ. Ἐκκλ. Μουσείον, σημειοῦμεν τὰ ἐξῆς συμπληρωματικά. Τῶν ἀντιμνησίων τούτων τὰ μὲν δύο πρῶτα ἀντικατεστάθησαν δι' ἄλλων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Φιλαδελφείας, τὸ δὲ τρίτον ἐν τῇ ἐπισκοπῇ Κίτρους. Καὶ τὸ μὲν εἶναι Ἱεροσολυμιτικῆς προελεύσεως, φέρον τὸ ὄνομα «Ἐφραίμ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων 1780», τὸ δὲ Σλαβο-γεωργιανόν, καὶ τὸ τρίτον ἐξεδόθη παρὰ τῆς μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῷ 1815. Εὐχαρίστως ἐπίσης ἀναγράφομεν, ὅτι ἡ Α. Σ. ὁ μητροπολίτης Θεσσαλονίκης Ἀθανάσιος δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα ἀνήγγειλε τὴν ὑπὸ τῶν προκρίτων τοῦ χωρίου Χαρτιάτη ἀποστολὴν εἰς τὸ Πατρ. Μουσείον ἀρχαίας κηρίνης λαμπάδος, μήκους ἑνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου μέτρου.

Ὡσαύτως ἡ Α. Σ. ὁ ἁγιος Προύσης εὐγενῶς πάνυ προσέφερεν ἀξιόλογον χειρόγραφον περιέχον συλλογὴν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν Νόμων.

Ἐπίσης ἡ εὐσεβεστάτη χήρα Ἀγλαΐα Ἀποστόλου Ἰωαννίδου δι' ἐπιστολῆς αὐτῆς πρὸς τὴν Α. Θ. Παναγιότητα συνώδευσεν τὴν εἰς τὸ Πατριαρχικὸν Μουσείον ἀποστολὴν κομψοτάτου περιάπτου Εὐαγγελίου, ἔκδοσιν τοῦ 1751, ἐκπληροῦσα, ὡς γράφει, ρητὴν ἐπὶ τούτῳ ἐντολὴν τοῦ μακαρίτου συζύγου αὐτῆς φιλογενεστάτου Ἀποστόλου Ἰωαννίδου.

— *Ἀνέγερσις παρεκκλησίῳ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις.* — Ὁ φιλογενέστατος ὁμογενὴς τραπεζίτης Εὐστάθιος Εὐγενίδης ἐδήλωσε προχθὲς τῇ Α. Θ. Π. τῷ Οἰκουμεν. Πατριάρχῃ Ἰωακείμ ὅτι πάνυ προθύμως ἀναλαμβάνει πᾶσαν τὴν δαπάνην ἀνεγέρσεως παρεκκλησίῳ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ζητήσας ἅμα ὅπως τὸ τε σχετικὸν ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον καὶ ὁ προτήκων προϋπολογισμὸς καταρτιζόμενα ἀποσταλῶσιν αὐτῷ πρὸς ἐπιθεώρησιν.

Τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμ. Πατριάρχου ἀνακοινωσάμενου χθὲς τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ τὴν ἀνωτέρω εὐσεβεστάτην δωρεὰν τοῦ φιλοστόργου τούτου τέκνου τῆς Ἐκκλησίας, πρὸς ἣν ἀμείωτα πᾶντοτε ἐπεδείξατο καὶ πολλαχῶς μέχρι τοῦδε διετράνωσε υἱτικῆς ἀφοσιώσεως αἰσθήματα, ἐνεκρίθη ὅπως ἐκφρασθῇ τῷ φιλογενεῖ ἀνδρὶ ἡ πλήρης εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐπιδαφιευθῶσιν αὐτῷ καὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ αἱ εὐχαὶ καὶ εὐλογίαι αὐτῆς.

— *Ἐπισκέψεις.* — Τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἰκουμέν. Πατριάρχην αἱ Α. Α. Ε. Ε. οἱ πρεσβευταὶ Ἑλλάδος Ν. Μκυροκορδάτος καὶ Ρωσίας Ι. Ζηνόβιου.

— *Ἐφορεία καὶ ἐπιτροπὴ Τζιβαλίου.* — Διὰ πατριαρχ. πιττακίων ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὰ ἀξιοτίμα μέλη τῆς ἐφορείας τῶν σχολῶν Τζιβαλίου καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ νοτοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου διὰ τῶν προέδρων αὐτῶν ἐπὶ τε τῷ ἀξιεπαίνῳ ζήλῳ καὶ τῇ χρηστῇ διαχειρίσει καὶ τῇ ἀνθηρᾷ καταστάσει τῶν οἰκονομικῶν τῶν εὐαγῶν τῆς ἐνορίας καθιδρυμάτων. Ἡ ἐφορεία ὑπὸ πρόεδρον αὐτῆς τὸν κ. Γεώργιον Παλχυίδην ἱατρὸν καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ πρόεδρον τὸν Σπυρίδωνα Μπίτσον, τῇ φιλοτιμιωτάτῃ καὶ ζηλωτῇ συμ-πράξει τῶν μελῶν αὐτῶν ἐργασάμεναι ἐπὶ διετίαν, κατάρθωσαν ὅχι μόνον τὴν προτέραν καχεκτικὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων, ἐν ᾗ εἶχον παραλάβῃ αὐτὰ, νὰ βελτιώσωσι καὶ ἀνθηρὰν καταστήσωσιν ἤδη, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀδείας νὰ τύχωσιν ὅπως ἐπιτραπῇ αὐτοῖς ἡ σύσκεψις καὶ περὶ ἰδρύσεως καὶ ἄλλης νέας σχολῆς ἐν Σιρκετζῇ συνωδὰ ταῖς ἐπι-βαλλούσαις ἀνάγκαις τῆς πολυπληθοῦς ταύτης ἐνορίας.

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐπιδεικνύσασθαι τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῖς τιμιωτάτοις ἐφόροις καὶ ἐπιτρόποις τῆς εἰρημένης ἐνορίας ηὔξατο ὅπως τὸ παράδειγμα τῆς χρηστῆς καὶ τιμίας διαχειρίσεως τούτων μιμηθῶσι καὶ οἱ τῶν λοιπῶν ἐνοριῶν ἐκαστοτε ἐκλεγόμενοι ἔφοροι καὶ ἐπίτροποι.

— *Ἀπροσδιόριστα.* — Μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι ἄνθρωποι ἀργολόγοι, εἰς οὐδὲν φαίνεται σπουδαιότερον ἔχοντες ν' ἀσχοληθῶσιν, ἐξαιρουμένων καὶ ἐντεῦθεν καὶ δὴ ἐκ Φαναρίου ἐπιστέλ-λοντες εἰς ἡκιστα σοβαρὰ ἀθηναϊκὰ φύλλα ἀνταποκρίσεις, ἐν αἷς ἀναμασσῶνται ὅλως ἀνυπόστατοι καὶ ἀκριτοὶ μωρολογίαι καὶ ὑπαινιγμοὶ κατὰ προσώπων λίαν ὑψηλὰ ἱσταμένων. Καὶ ὅμως εἴρηται ἤδη ὅτι ἀνὴρ συνετὸς ἀκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

— *Ἐπισκευαὶ τῶν Πατριαρχείων.* — Χάριν τῶν ἐπισκευῶν τῶν Πατριαρχείων ἡ συντεχνία τῶν Χαδιαράδων ἀπέ-στειλε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι λίρ. ἀγγλ. 9, οἱ ἐν Τζιβαλίῳ ἀδελφοὶ Βοσίνη, ἀρτοποιοὶ εἰκοσάφραγκα 4, ὁ ἐν Ὁδησσῷ ἔγ-κριτος ὁμογενὴς Φωκίων Κούσης λίρ. ὀθωμ. 40.

Εἰς δ' ἐκ τῶν πανιερωτάτων ἀρχιερέων ἐν ἐπικρίρῳ θέσει ἐπισκοπεύων καὶ ἐν πενίᾳ διάγων κατὰ τὸ χαλεπὸν στάδιον πέμπει τῇ Α. Θ. Παναγιότητι πέντε εἰκοσάφραγκα διὰ τὰς ἐπιδιορθώσεις τοῦ Πατριαρχικοῦ οἴκου. Παράδειγμα ἀξιωματικόν.

Μοναδικὸν παράδειγμα. — Ὑπάρχουσι παρα-δείγματα ἐκ τῶν κάτω ὑπὸ ἡττοῦ διδακτικὰ τῶν ἐκ τῶν ἁγ. Τοιοῦτον εἶνε καὶ τὸ ἀκόλουθον. Σήμερον τὴν πρωίαν ἐν πραγματικῇ καὶ ἱερᾷ συγκινήσει ἐδέ-χθη ἡ Α. Θ. Πατριότης τὴν ἐπισκῆψιν τοῦ ἀρμε-νίου Σίμου Κεχαργιόλου, καθαριστοῦ τῶν Πα-τριαρχείων, ὅστις ἐξ οἰκογενειακῶν παραδόσεων ὁρ-μώμενος, ἅτε δὴ πολλῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐ-τοῦ ὑπηρετημάτων καὶ ὑπηρετούντων ἐν τῷ οἴκῳ Ζαρίφῃ καὶ ἄλλων ἐγκρίτων ὁμογενῶν, καὶ αὐτὸς δὲ ἀγαθὸς καὶ εὐλαβὴς ὢν, ἐθεώρησε καθῆκον ἐαν-τοῦ νὰ προσφέρει ἐκ τοῦ πτωχοῦ ὑπηρετικοῦ αὐτοῦ βαλανίου διὰ τὰς ἐπιδιορθώσεις τοῦ Πατριαρχικοῦ

οἴκου πέντε λίρας ὀθωμανικὰς, θεωρῶν μέγα αὐτοῦ καύχημα ὅτι διατελεῖ ἐν τῇ δπηρεσίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐαν-τὸν ὑπόχρεον νὰ συνεισφέρει τὸν ὀβολόν του, ἐκδη-λῶν οὕτω τὴν ἐγκάρδιον αὐτοῦ ἐνγαμυσμένην πρὸς τὸ ἡμέτερον γένος, καὶ τὴν καθεστηκυῖαν πνευματι-τικὴν αὐτοῦ ἀρχήν, ὅφ' ἣν ἐδρῆται δπηρετῶν πιστῶς. Ὁ πρὸ πάσης γενναίας πράξεως βαθέως συγκινοῦμε-νος πατριώτατος ἡμῶν Πατριάρχης δὲν ἠδυνήθη καὶ πρὸ τοιοῦτων εὐγενῶν αἰσθημάτων νὰ χροῖται τὴν κα-ταλαβούσαν αὐτὸν μέχρι δακρύων συγκίνησιν, κα-θόσον καὶ ἡ πράξις καὶ τὰ λεγόμενα πάντα ἔφερον τὸν συγκινητικὸν τύπον τῆς πατριαρχικῆς ἀγρότητος.

ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου καὶ ἀπορροῶν παμψηφεὶ Δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 999 καὶ ἡμερομηνίαν 16 Φεβρουαρίου 1901 περὶ διαζυγίου ἀγωγὴν τῆς ἐναγομένης Εὐ-φρημίας Ἐμμ. Στυλιανοπούλου Λυδοῦ θυγατρὸς Κωνσταντίνου Χρήστου ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην.

Κηρύττει τὸν μεταξὺ τῶν διαδίκων γάμον διαλελυμένον ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἐναγομένου Ἐμμανουὴλ Στυλιανοπούλου Λυδοῦ, τέως μὲν διδασκάλου καὶ κατοικοῦ Κωνσταντινουπό-λεως, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγελέματος.

Παρέχει αὐτῷ τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν-δίκων μέσων ὀριζομένης προθεσμίας, ἥτοι τριάκοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τοῦ διατακτικοῦ τῆς ἐρήμην αὐτοῦ ἐκδιδόμενης ταύτης ἀπο-φάσεως πρὸς ὑποβολὴν ἀνασκοπῆς, καὶ ἐτέρων ἐξήκοντα καὶ μίαν ἡμερῶν ἐπὶ ἐφέσει.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἀλλεπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδόμενων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀ-ληθείας» καὶ «Κωνσταντινουπόλεως» δημοσιεύειν τοῦ διατα-κτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθει τῷ ἐναγομένῳ ὡς ὑπαίτιῳ τῆς διαζεύξεως, τὰ δικαστικὰ ἐξόδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ δικογράφων, καὶ τῶν δικευκτηρίων ἐγγράφων, συμποσούμενα μὲν εἰς γρόσια ἑξακόσια πενήκοντα καὶ τρία (ἀριθμ. 653), προκαταβαλλόμενα δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπι-σπεύδοντος, ἐτι δὲ καὶ τὴν δικηγορικὴν ἀμοιβὴν ὀριζομένην κατὰ νόμον εἰς γρόσια ἑκατὸν πενήκοντα (ἀριθμ. 150).

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 14 Μαΐου 1901.

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Κορυτσᾶς ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Διάκονος ΑΝΘΙΜΟΣ Π. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Πατριαρχικοῦ Τυπογραφείου ἀγγέλλει τῷ δημοσίῳ ὅτι ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ γίνονται δεκταὶ παραγ-γεῖλαι ἐκτυπώσεως βιβλίων, ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν βιβλίων, φυλλαδίων, διπλοτύπων, πενάκων, ἀγγελτη-ρίων, ἐπισκεπτηρίων καὶ παντὸς εἶδους ἐντύπων εἰς τὴν ἑλληνικὴν, τουρκικὴν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

Ὁυπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ